

Nr 57.

Ankom till riksdagens kansli den 26 maj 1925 kl. 1 e. m.

Utlåtande, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående pensionsförbättring åt regementsveterinären i fältveterinärkårens reserv Fritz Albin Setterbom jämte en med anledning av propositionen väckt motion.

1:o.

I en till riksdagen den 6 mars 1925 avlåten, till bankoutskottets förberedande behandling hänvisad proposition nr 122 har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över försvarsärenden för samma dag, föreslagit riksdagen medgiva, att regementsveterinären i fältveterinärkårens reserv *Fritz Albin Setterbom* må från och med månaden näst efter erhållet avsked under sin återstående livstid uppbära pensionsförbättring till belopp av 1,050 kronor för år räknat, att åtnjutas i enlighet med bestämmelserna i kungörelsen den 15 juni 1922 (nr 336) med grunder för pensionsförbättring åt officerare och underofficerare samt civilmilitära beställningshavare vid armén och marinen och utgå från anslag, som är eller må varda beviljat till pensionsförbättring för viss personal vid armén.

Till utskottet har vidare hänvisats en i anledning av nämnda proposition inom andra kammaren av herr *Lithander* väckt motion nr 325. Över denna motion yttrar sig utskottet under punkt 2:o här nedan.

Av utredningen i propositionen framgår, att regementsveterinären i fältveterinärkåren, bataljonsveterinären vid Norrlands trängkår *F. A. Setterbom* den 20 juni 1924 beviljats avsked från sin bataljonsveterinärbeställning samt att han icke är berättigad till pensionsförbättring, enär han icke övergått på den från och med 1919 gällande staten för fältveterinärkåren eller på den från och med år 1922 provisoriskt gällande nya avlöningsstaten. Av propositionen inhämtas vidare, att *Setterbom* alltsedan 1898 varit bataljonsveterinär på stat samt att han åtnjutit tillfällig löneförbättring.

Beträffande utredningen i övrigt hänvisar utskottet till propositionen.

Utskottet har icke funnit anledning till erinran mot Kungl. Maj:ts förslag och hemställer alltså,

att Kungl. Maj:ts ifrågavarande proposition må av riksdagen bifallas.

2:o.

I förenämnda inom andra kammaren av herr *Lithander* väckta motion nr 325 har hemställts, »att f. d. regementsveterinärerna *Karl Theodor Olsson* samt *Carl Adolf Giesman* må erhålla samma pension, som riksdagen fastställt att gälla för de regementsveterinärer, som avgått efter 1918».

I fråga om motiveringen får utskottet hänvisa till motionen.

Över ifrågavarande motion har utskottet i vederbörlig ordning inhämtat utlåtande av statskontoret, som i ärendet hört direktionen över arméns pensionskassa.

Direktionen
öfver arméns
pensionskassa.

Direktionen har i sitt yttrande anfört följande:

»F. d. regementsveterinären *K. Th. Olsson* beviljades avsked från beställning såsom regementsveterinär vid Göta artilleriregemente med pension och fyllnadspension om tillhopa 1,920 kronor årligen från och med den 1 oktober 1915 och f. d. regementsveterinären *C. A. Giesman* från beställning såsom regementsveterinär vid Skånska husarregementet med pension och fyllnadspension om likaledes tillhopa 1,920 kronor årligen från och med den 1 april 1910, eller 60 procent av deras innehavande lön 2,400 kronor.

Genom av 1918 års riksdag fattat beslut om omorganisation av fältläkar- och fältveterinärkårerna och i sammanhang därmed fastställande av ny stat för dessa kårer, att tillämpas från och med den 1 januari 1919, erhöilo regementsveterinärerna en förhöjd lön av 3,400 kronor, motsvarande enligt gällande pensioneringsgrunder vid normal avgång en rätt till pension och fyllnadspension av tillhopa 2,720 kronor.

Genom kungörelse av den 20 augusti 1919 (nr 538) infördes så för första gången bestämmelser om rätt till pensionsförbättring för den, som vid avgång efter uppnådd åldersgräns var berättigad till såväl pension som fyllnadspension samt därjämte vid avgången åtnjöt tillfällig löneförbättring enligt av riksdagen år 1918 eller senare godkända grunder, och fastställdes i samma kungörelse beloppet av pensionsförbättringen för en regementsveterinär, som vid början av det år, då avgången äger rum, uppnått minst 9 tjänstår, till 1,270 kronor. Sammanlagda pensionsförmånerna för en regementsveterinär, som övergått på 1919 års lönestat, utgöra alltså vid normal avgång 3,990 kronor, vari någon ändring icke vidtagits genom den med anledning av nya avlöningsreglementet för officerare och underofficerare samt civilmilitära beställningshavare på aktiv stat m. fl. vid armén och marinen den 29 juni 1921 utfärdade kungörelsen den 15 juni 1922 med grunder för pensionsförbättring åt officerare och underofficerare samt civilmilitära beställningshavare vid armén och marinen.

F. d. regementsveterinärerna *Olsson* och *Giesman* äro emellertid icke berättigade att erhålla vare sig ovanberörda högre regementsveterinärpension, 2,720 kronor, eller den sålunda införda pensionsförbättringen, enär de erhållit avsked långt före den 1 januari 1919, vid vilken tidpunkt såväl den nya lönestaten för fältveterinärkåren som ock bestämmelserna om pensionsförbättring började tillämpas, men hava i stället jämlikt kungörelsen den 15 juni 1922 angående pensionstillägg åt vissa f. d. befattningshavare i statens tjänst m. fl. pensionärer från och med den 1 juli 1922 vardera tillerkänts ett årligt pensionstillägg av 120 kronor.

Direktionen vill dock i detta sammanhang erinra därom, att 1923 års fullmäktige i anledning av därom av direktionen i skrivelse av den 29 september 1923 gjord framställning i underdånig skrivelse av den 10 november 1923 hemställt, att sådana åtgärder måtte snarast möjligt vidtagas, att alla pensionerade f. d. officerare och underofficerare med vederlikar vid armén måtte komma i åtnjutande av samma pensionsförmåner, som utgå till under år 1922 avskedade befattningshavare i samma eller motsvarande lönegrad, vilken skrivelse varit föremål för behandling av 1921 års pensionskommitté vid utarbetande av dess den 14 februari 1925 avgivna betänkande med förslag till författning angående ny pension för vissa f. d. befattningshavare i statens tjänst m. fl. pensionärer, vilket betänkande vidfogats Kungl. Maj:ts proposition nr 198 till innevarande års riksdag med förslag till kungörelse om ny pension för vissa pensionerade f. d. befattningshavare i statens tjänst m. fl. pensionärer.

Därest denna proposition kommer att vinna riksdagens bifall, komma från och med den 1 juli 1925 f. d. regementsveterinärerna Olssons och Giesmans pensionsförmåner att utgå med ett årligt belopp av 3,384 kronor till dem vardera i stället för såsom nu är fallet med 2,040 kronor.»

För egen del har statskontoret, under åberopande av den utredning, som i direktionens yttrande lämnats, framhållit att, då ifrågavarande pensionärer vid bifall till propositionen nr 198 skulle få pensionsförmånen höjd från 2,040 kronor till 3,384 kronor, anledning knappast kunde anses föreligga att därutöver bereda dem någon särskild förmån. *Statskontoret.*

Under hänvisning till vad de hörda myndigheterna i ärendet anförts får utskottet, som i denna dag avgivet utlåtande (nr 55) tillstyrkt bifall till Kungl. Maj:ts proposition nr 198, hemställa, *Utskottet.*

att förevarande motion II: 325 icke må till någon riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 26 maj 1925.

På bankoutskottets vägnar:

BERNH. ERIKSSON.

Närvarande: se anteckning vid utlåtandet nr 56.
